

го задължи да ще въ сельщината и да тя доведе при старецътъ.

» Младѣтъ страннѣ несчастнѣ ли? каза учителътъ. Не е нужда да ѣмъ трѣсимъ на далечъ, тя е на отеческѣйтъ си гробъ, гдѣто въздыша и плаче, това горко чадѣ! Голѣмата ѣ скръбъ ще ѣ вземе умътъ! Видѣхъ ѣкъ отъ звъничната кула когато утивахъ да клепамъ за вечерня. »

Духовникътъ поиска да мя съпъжѣ до гробътъ отеческѣй ти, но го помолихъ да ми допусти да дойда да тя сама намѣра да можа безъ свидѣтели да тя пригърна и да заключа устремленіята си сърдечны, но ся закльхъ при тѣя да тѣя заведе при родителнѣтъ си и да имъ кажа гдѣ сѣмъ была. Виждѣ, любезна Марію, какъ ся случи ненадѣйното ми явленіе. Тѣй е щѣлъ Богъ! Панерчето пакъ ни съедини близо до отеческѣйтъ ти гробъ. »

» Да, каза Марія, като крѣстоса рацѣтъ си и вдигна очитѣ си къмъ небето пълны отъ слъзы признателны. Богъ раководи всичко. Съжалися на крайното ми забравяніе! Ахъ! колко любовта и благостъта му сѣ велики за меня. Казватъ че Богъ не праша вѣче Ангели да помагатъ на ускръбенытъ, което лъжа и научихъ го отъ опытъ. Праща още Ангели, сѣрдца любящи и пълны отъ челолюбіе и милосѣрдіе като Графинята Амалія, която испытва нажаленія за бѣдытъ на другитѣ. Да пѣживоди и управлява стѣпкитѣ имъ и присѣтствіето имъ излива радостътъ. Сѣщото може да